

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9407 af 22/04/2024 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - handicap - uanset handicap - forsikring - sagsbehandling - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 23-35743

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - handicap - uanset handicap - forsikring - sagsbehandling - ej medhold

J.nr. 23-35743

En kvinde (klager), der lider af hypermobilitet, klagede til Ligebehandlingsnævnet over et forsikringsselskab (indklagede). Kvinden mente, at forsikringsselskabet havde forskelsbehandlet hende på grund af køn og handicap i forbindelse med deres behandling af kvindens forsikringsskadesag.

Ligebehandlingsnævnet vurderede, at kvinden ikke havde påvist faktiske omstændigheder, som gav anledning til at formode, at hun i forbindelse med sagens behandling hos forsikringsselskabet var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af køn og/eller handicap.

Klager fik derfor ikke medhold i klagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af køn og handicap i forbindelse med det indklagede forsikringsselskabs behandling af klagers forsikringsskadesag.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Indklagede handlede ikke i strid med ligestillingsloven eller handicapdiskriminationsloven i forbindelse med selskabets behandling af klagers forsikringsskadesag.

Sagsfremstilling

Klager, som er kvinde, var den 6. september 2016 involveret i et trafikuheld, hvor hun blev påkørt bagfra, da hun holdt i kø. Hun fik efterfølgende gener fra nakke, skulder, arme, ben, hals, mave, hoved og ryg.

Klager anmeldte sine skader til indklagede, hvor hun havde tegnet en ulykkesforsikring.

Uheldet blev også anmeldt til skadevolders forsikringsselskab.

Den 19. maj 2018 traf indklagedes skadesafdeling afgørelse i klagers sag. Af afgørelsen fremgår blandt andet:

”Vi vender hermed tilbage til skaden den 6. september 2016.

Efter modtagelsen af din klage har vi gennemgået sagen sammen med vores rådgivende læge. Ud fra de lægelige oplysninger har vi vurderet, at skaden den 6. september 2016, ikke har medført et varigt men på 5% eller derover. Forsikringen dækker ikke, når menet er under 5%. Dette kan du evt. læse mere om i forsikringsbetingelserne.

Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at der ifølge speciallægeerklæringen fremgår, at de væsentligste symptomer synes at være smerter i halebenet. Disse gener har ikke sandsynlig årsagssammenhæng til ulykkestilfældet den 6. september 2016, da brystryk, lænderyg og korsben/haleben er beskyttet af ryglæn og sikkerhedssele ved en bagfra påkørsel.

Derudover har du gener i nakke og venstre skulder. Disse gener kan have årsagssammenhæng til ulykkestilfældet, men ifølge speciallægeerklæringen er disse i aftagen og sammenholdt med en normal bevægelighed i halshvirvelsøjlen og forudbestående gener i nakken er der ikke men til 5% eller derover på grund af ulykkestilfældet.

Dit men er vurderet efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings mentabel, som du kan finde på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings hjemmeside (...) under punktet selvbetjening.

Det fremgår af sagen, at [skadevolders forsikringsselskab] har sendt sagen til vurdering i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Når du får denne afgørelse, skal vi bede dig sende en kopi af denne til os, hvorefter vi er indstillet på, at se på sagen igen.”

Klager henvendte sig herefter til indklagedes klageansvarlige afdeling.

Den 25. juni 2018 besvarede indklagedes klageansvarlige afdeling klagers henvendelser og genvurderede klagers skade. Af genvurderingen fremgår blandt andet:

”Vi forsøger altid at besvare vores kunders henvendelser og forventninger på imødekommende vis, og vi skal beklage, at du føler dig dårligt behandlet og chikaneret af [indklagede].

Varigt men

Efter en gennemgang af sagen finder vi dog ikke anledning til at ændre skadeafdelingens afgørelse vedrørende dit varige men som følge af ulykkestilfældet den 6. september 2016.

Ved vores vurdering af sagen har vi lagt vægt på, at der ikke er årsagssammenhæng mellem dine gener i halebenet og urinrøret og ulykkestilfældet den 6. september 2016. Endvidere har vi lagt vægt på, at du efter en lægelig vurdering, ikke har et varigt men i din skulder og nakke der overstiger 5 %, og som kan henføres til ulykkestilfældet. Vi skal hertil bemærke, at du havde gener i din nakke forud for det anmeldte ulykkestilfælde.

Som du tidligere er blevet oplyst, er du velkommen til at fremsende udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, når denne foreligger. Vi har ikke længere mulighed for at indhente udtalelsen af egen drift fra skadevolders forsikringsselskab, idet du har trukket dit samtykke tilbage.”

Den 18. oktober 2019 udtalte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som skadevolders forsikringsselskab havde bedt vurdere klagers skader, at klager efter deres vurdering havde fået et mén på 8 %, som følge af uheldet den 6. september 2016.

Den 26. oktober 2019 traf indklagede på baggrund af udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse om udbetaling af erstatning til klager svarende til et varigt mén på 8 %.. Af afgørelsen fremgår blandt andet:

”Du skal være opmærksom på, at der er en række ulemper, som du ikke får erstatning for. Ulykkestilfældet kan have ændret dit liv og din hverdag på mange måder, men nedsat erhvervsevne og ændringer i sociale forhold påvirker ikke din erstatning. Din alder, dit køn og din uddannelse har heller ikke indflydelse på den erstatning, som du får udbetalt. Mengraderen bliver fastsat ud fra en ren medicinsk vurdering af dine fysiske gener.”

Klager og indklagede havde efterfølgende korrespondance om sagen, og klager har også indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 8. december 2022.

Klager har ikke fremsat krav om tilkendelse af et bestemt godtgørelsesbeløb.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at indklagede har udsat hende for forskelsbehandling på grund af køn og handicap i forbindelse med behandlingen af hendes sag om erstatning.

Indklagede bruger falske og urigtige kriterier og påstande i deres vurdering af klagers sag, herunder crash-tests.

Crash-testen tager ikke højde for køn, medfødte lidelser, at klager sad drejet på tidspunktet for uheldet, og at bilen blev ramt på et anhængertræk.

Klager er en lille kvinde på 158 cm og 50 kilo. Hun sad derfor på en pude for at kunne se over rattet i bilen. Crash-testen kunne derfor ikke bruges i klagers sag, da testen er baseret på en mandlig dukke, som er væsentlig større og tungere end klager.

Indklagede har sammenlignet klagers skader med de skader, som det kunne forventes, at hun ville have lidt, hvis hun var en mand. Dette er diskrimination.

Indklagede har ikke inddraget klagers sårbarhed og medfødte handicap i form af svær hypermobilitet.

Det fremgår af Højesterets dom i U. 2011.128H, at der skal tages højde for kønsforskel.

Indklagede gør gældende, at de ikke har udsat klager for forskelsbehandling på grund af køn og handicap.

Indklagede kan ikke genkende klagers anklager.

Sagen har alene vedrørt, hvorvidt der var årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og de gener, klager angiver at have, herunder fastsættelsen af méngraden.

Der er tale om en vurdering af lægefaglig karakter, og sagen har været forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for en uvildig vurdering af årsagssammenhæng og méngrad. Indklagede har fulgt Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering. På den baggrund er det indklagedes vurdering, at klagers køn ingen rolle har haft i relation til indklagedes behandling af sagen, da sagen er vurderet ud fra en saglig vurdering af sagens lægelige oplysninger.

Indklagede er således uforstående over for skadelidtes påstand om, at hun skulle være blevet diskrimineret på grund af sit køn i forbindelse med sagen.

For så vidt angår klagers påstand om forskelsbehandling på grund af handicap, bemærker indklagede, at sagen er blevet behandlet på lige fod med andre skadessager på ulykkesforsikringer, hvor det er en betingelse, at der skal være årsagssammenhæng mellem den anmeldte ulykke og de efterfølgende gener, herunder at ulykken ud fra en medicinsk vurdering skal være egnet til at forårsage skaden.

Indklagede kan derfor heller ikke genkende klagers påstand om, at hun skulle være blevet behandlet anderledes på baggrund af handicap.

Skadevolders forsikringsselskab har fået foretaget en crash-test i forbindelse med deres behandling af klagers sag. Klager har selv fremsendt crash-testen til indklagede, efter indklagede havde foretaget en vurdering af sagen. Testen er ikke indgået i indklagedes afgørelse i sagen.

Indklagede kan ikke tage stilling til klagers anklager om, at crash-testen er falsk, da testen ikke indgik i vurderingen af sagen.

Indklagede har ikke mulighed for at tage stilling til evidens i de tests eller priser vedrørende crash-tests, som klager har henvist til.

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at forsikringen ikke dækker gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn uden for arbejdsmarkedet efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap (handicapdiskriminationsloven).

Det fremgår af handicapdiskriminationsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af dennes handicap. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed på alle områder i samfundet. Forbuddet gælder dog ikke for udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn eller handicap behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn eller med et handicap særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn eller uden det pågældende handicap medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Det er nævnets vurdering, at klager ikke har påvist faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at hun under indklagedes behandling af hendes forsikringsskadesag er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af køn og/eller handicap.

Klager får derfor ikke medhold i klagen.

Nævnet har ikke fundet anledning til at foretage nogen nærmere vurdering af, om klager har et handicap i handicapdiskriminationslovens forstand.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, stk. 2, nr. 1, og stk. 6, om nævnets kompetence
- § 8, stk. 1 nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Handicapdiskriminationsloven

- § 2, om lovens anvendelsesområde
- § 5, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling

- § 10, om delt bevisbyrde

Ligestillingsloven

- § 1 a, om lovens anvendelsesområde
- § 2, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 2, stk. 5, om delt bevisbyrde